

**STANDARDELE INTERNAȚIONALE PRIVIND COMBATERICA SPĂLĂRII BANILOR ȘI
FINANȚAREA TERORISMULUI & PROLIFERARE**
Recomandările FATF

INTRODUCERE

Grupul de Acțiune Financiară Internațională (FATF) este un organism inter-guvernamental, înființată în anul 1989 de Miniștrii jurisdicțiilor membre. Mandatul FATF este acela de a stabili standarde și de a promova o implementare eficientă a măsurilor legale, de reglementare și operaționale de combatere a spălării banilor, a finanțării terorismului și a finanțării proliferării, și a altor amenințări cu privire la integritatea sistemului financiar internațional. În colaborare cu alte părți interesate la nivel internațional, FATF va acționa, de asemenea, pentru identificarea vulnerabilităților, la nivel național, în scopul protejării sistemului financiar internațional împotriva abuzurilor.

Recomandările FATF prevăd un cadru comprehensiv și conform de măsuri, pe care țările trebuie să le implementeze în vederea combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului, precum și a finanțării proliferării armelor de distrugere în masă. Țările au diverse cadre legislative, administrative și operaționale și diferite sisteme financiare, astfel încât nu este posibil ca toate să ia măsuri identice pentru combaterea acestor amenințări. Din acest considerent, Recomandările FATF prevăd măsurile esențiale pe care țările trebuie să le aplice pentru:

- A identifica riscurile și a dezvolta politicile și coordonarea, la nivel național;
- A cerceta spălarea banilor, finanțarea terorismului și finanțarea proliferării;
- A aplica măsuri preventive sectorului financiar și alor sectoare desemnate;
- A stabili competențe și responsabilități pentru autoritățile competente (de ex. autoritățile investigative, de aplicare a legii și de supraveghere) și alte măsuri instituționale;
- A facilita cooperarea internațională.

Cele 40 de Recomandări originale ale FATF au fost elaborate în anul 1990, ca o inițiativă de a combate abuzurile sistemelor financiare de către persoane care spălau banii proveniți din droguri. În anul 1996, Recomandările au fost revizuite, pentru prima dată, pentru a evidenția evoluția trendurilor și tehnicilor de SB, și pentru a lărgi scopul acestora dincolo de spălarea banilor proveniți din droguri. În octombrie 2001, FATF și-a extins mandatul pentru a putea aborda aspectele legate de finanțarea actelor teroriste și a organizațiilor teroriste, și a făcut pași importanți în vederea elaborării celor Opt (ulterior Nouă) Recomandări Speciale privind Finanțarea Terorismului. Recomandările FATF au fost revizuite, a doua oară, în anul 2003, și acestea alături de Recomandările Speciale, au fost aprobate de 180 țări și sunt universal recunoscute ca standarde internaționale pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT).

Urmare concluziei celei de a treia runde de evaluare mutuală a membrilor săi, FATF a revizuit și a actualizat Recomandările FATF, în strânsă cooperare cu Organismele Regionale de tip FATF (FRSBs) și organizațiile cu statut de observator, inclusiv Fondul Monetar Internațional și Organizația Națiunilor Unite. Revizuirile au avut în vedere noile și emergentele amenințări, clarificarea și întărirea multor dintre obligațiile existente, menținând, totodată, stabilitatea necesară și rigoarea Recomandărilor.

Standardele FATF au fost, de asemenea, revizuite, pentru întărirea obligațiilor în cazul situațiilor cu risc înalt, și pentru a permite țărilor de a adopta o abordare mai concentrată în domeniile cu risc crescut sau implementarea ar putea fi îmbunătățită. Țările ar trebui, mai întâi, să identifice, să evalueze și să înțeleagă riscul de spălare a banilor și de finanțare a

terorismului cu care se confruntă, și apoi să adopte măsuri adecvate pentru a diminua riscul. Abordarea pe bază de risc permite țărilor, în cadrul cerințelor FATF, să adopte un set de măsuri mai flexibile, în vederea direcționării mai eficiente a resurselor lor și al aplicării măsurilor preventive proporționale cu natura riscului, în scopul concentrării eforturilor lor, în cel mai eficient mod.

Combaterea finanțării terorismului este o provocare foarte importantă. Un sistem eficient de CSB/CFT, în general, este important pentru abordarea finanțării terorismului, și majoritatea măsurilor care s-au axat anterior pe finanțarea terorismului, sunt acum integrate în toate Recomandările, din acest considerent evitând necesitatea Recomandărilor Speciale. Cu toate acestea, sunt unele Recomandări care privesc doar finanțarea terorismului, fiind stabilite în Secțiunea C a Recomandărilor FATF. Acestea sunt: Recomandarea 5 (incriminarea finanțării terorismului); Recomandarea 6 (Sanțiuni financiare legate de terorism & finanțarea terorismului); și Recomandarea 8 (Măsuri de prevenire a folosirii în mod abuziv a organizațiilor non-profit). Proliferarea armelor de distrugere în masă reprezintă, de asemenea, o îngrijorare semnificativă, și în 2008 mandatul FATF a fost extins pentru a include finanțarea proliferării armelor de distrugere în masă. Pentru a combate această amenințare, FATF a adoptat o nouă Recomandare (Recomandarea 7), cu scopul de a asigura o implementare conformă și efectivă a sancțiunilor financiare, când acestea se impun de către Consiliul de Securitate al ONU.

Standardele FATF includ Recomandările însele și Notele lor Interpretative, împreună cu definițiile aplicabile din Glosar. Măsurile prevăzute de standardele FATF ar trebui implementate de toți membrii FATF și FRSB, iar implementarea lor este riguros evaluată, în cadrul procedurilor de Evaluare Mutuală, și prin procedeele de evaluare ale FMI și BM – pe baza metodologiei comune de evaluare a FATF. Câteva Note Interpretative și definiții din glosar cuprind exemple care ilustrează modul în care cerințele trebuie puse în aplicare. Aceste exemple nu sunt elemente obligatorii ale Standardelor FATF și sunt incluse doar în scop de ghidare. Exemplele nu sunt comprehensive și, deși, sunt considerate ca fiind indicatori de sprijin, acestea nu pot fi relevante în toate cazurile.

FATF elaborează, de asemenea, Ghiduri, Documente privind Cele Mai Bune Practici și alte avize pentru a sprijini statele în procesul de implementare a standardelor FATF. Aceste documente nu sunt obligatorii pentru evaluarea conformității cu Standardele, dar țările le pot găsi valoroase și le pot avea în vedere atunci când analizează cum să implementeze în mod optim Standardele FATF. O listă a Ghidului actual al FATF și al Celor Mai Bune Practici, care sunt disponibile pe website-ul FATF, este inclusă, ca anexă, la Recomandări.

FATF se angajează la menținerea unui dialog strâns și constructiv cu sectorul privat, societatea civilă, și cu alte părți interesate, ca parteneri importanți în asigurarea integrității sistemului financiar. Revizuirea Recomandărilor a presupus o consultare extinsă și a beneficiat de comentariile și sugestiile acestor parteneri. Mergând mai departe cu mandatul său, FATF va continua să aibă în vedere standardele, ca fiind adecvate, în lumina noilor informații privind amenințărilor emergente și a vulnerabilităților sistemului financiar global. FATF solicită statelor să implementeze măsuri eficiente pentru alinierea sistemelor naționale legale de combatere a spălării banilor, finanțării terorismului și finanțării proliferării, în scopul asigurării conformității cu Recomandările revizuite ale FATF.

RECOMANDĂRILE FATF

A. POLITICILE DE CSB/CFT ȘI COORDONARE

1. Evaluarea riscurilor și aplicarea abordării pe bază de risc *

Țările trebuie să identifice, să evalueze, și să înțeleagă riscurile de spălare a banilor și de finanțare a terorismului și să ia măsuri, inclusiv prin desemnarea unei autorități sau unui mecanism pentru coordonarea acțiunilor în scopul evaluării riscurilor și aplicării resurselor, pentru asigurarea diminuării efective a riscurilor. Pe baza acestei evaluări, țările trebuie să aplice o abordare a pe bază de risc (RBA) pentru a asigura că măsurile de prevenire sau diminuare a spălării banilor și finanțării terorismului sunt proporționale cu riscurile identificate. Această abordare trebuie să reprezinte o bază esențială pentru alocarea eficientă a resurselor în ceea ce privește regimul de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului (CSB/CFT) și implementarea măsurilor pe baza de risc ce se regăsesc în Recomandările FATF. Atunci când țările identifică riscuri mai înalte, trebuie să se asigure ca regimul lor de CSB/CFT se adresează unor astfel de riscuri. Atunci când țările identifică riscuri mai scăzute, pot decide să permită luarea unor măsuri simplificate pentru câteva dintre Recomandările FATF, în anumite condiții.

Țările trebuie să solicite instituțiilor financiare și profesiunilor desemnate non-financiare (DNFBP-urilor) să identifice, să evalueze și să întreprindă măsuri eficiente de a diminua riscurile lor de spălare a banilor și finanțare a terorismului.

2. Cooperarea și coordonarea, la nivel național

Țările trebuie să aibă politici naționale de CSB/CFT, pe baza riscurilor identificate, care ar trebui revizuite, cu regularitate, și trebuie să desemneze o autoritate sau să aibă o coordonare sau un alt mecanism responsabil pentru aceste politici.

Țările trebuie să se asigure că factorii de decizie, unitățile de informații financiare (FIU-urile), autoritățile de aplicare a legii, supraveghetorii și alte autorități competente, la nivel decizional și operațional, au în funcțiune mecanisme eficiente care să le permită să coopereze și, atunci când e cazul, să se coordoneze, la nivel național, în contextul dezvoltării și implementării politicilor și activităților de combatere a spălării banilor, finanțării terorismului și proliferării armelor de distrugere în masă.

B. SPĂLAREA BANILOR ȘI CONFISCAREA

3. Infracțiunea de spălare a banilor*

Țările ar trebui să incrimineze spălarea banilor, în baza Convenției de la Viena și a Convenției de la Palermo. Țările ar trebui să extindă infracțiunea de spălare a banilor la toate infracțiunile grave, cu scopul de a include cea mai vastă gamă de infracțiuni.

4. Confiscarea și măsuri asiguratorii

Țările trebuie să adopte măsuri similare acelor prevăzute în Convenția de la Viena, Convenția de la Palermo și Convenția privind Finanțarea Terorismului, inclusiv măsuri legislative, pentru a permite autorităților competente să blocheze sau să sechestreze și să confişte următoarele, fără a prejudicia drepturile unei terțe părți de bună credință: (a) bunurile spălate, (b) veniturile obținute sau instrumentele folosite sau destinate comiterii infracțiunii de spălare de bani sau a infracțiunilor predat, (c) bunurile ce reprezintă venituri obținute din sau sunt utilizate sau destinate a fi folosite în finanțarea terorismului, a actelor de terorism sau a organizațiilor teroriste, sau (d) bunurile de valoare corespunzătoare.

Asemenea măsuri ar trebui să includă competența de: (a) identifica, a urmări și a evalua bunurile care este supuse confiscării; (b) a lua măsuri asiguratorii, cum sunt blocarea și sechestrarea pentru

prevenirea oricărei operațiuni, transfer sau înstrăinare a unor asemenea bunuri; (c) acționa pentru prevenirea sau anularea acțiunilor care aduc prejudicii capacității statului de a recupera bunul care este supus confiscării; și (d) de a lua orice măsuri adecvate de investigare.

Tările pot avea în vedere adoptarea de măsuri, care să permită confiscarea unor astfel de câștiguri sau instrumente de realizare a acestora, fără să necesite o condamnare penală (confiscare fără a fi bazată pe o condamnare) sau să ceară unui infractor să demonstreze originea legală a proprietății pretinse a fi pasibilă de confiscare, în măsura în care o astfel de cerință este în conformitate cu principiile legilor interne.

C. FINANȚAREA ACTELOR DE TERORISM ȘI FINAȚAREA PROLIFERĂRII

5. Infracțiunea de finanțare a actelor de terorism*

Țările trebuie să incrimineze finanțarea actelor de terorism pe baza Convenției privind Finanțarea Terorismului, și ar trebui să incrimineze nu numai finanțarea actelor de terorism, ci și finanțarea organizațiilor teroriste și a persoanelor fizice teroriste, chiar și în absența unei legături cu un anumit act/acte de terorism. Țările ar trebui să se asigure că astfel de infracțiuni sunt prevăzute ca infracțiuni predicat pentru spălarea banilor.

6. Sancțiuni financiare concentrate, legate de finanțarea terorismului și a actelor de terorism*

Țările ar trebui să implementeze regimuri de sancțiuni financiare concentrate pentru respectarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea și combaterea terorismului și a actelor de terorism. Rezoluțiile impun statelor să blocheze, fără întârziere, fondurile sau alte active, și de a se asigura ca fondurile sau alte active nu sunt puse la dispoziția, direct sau indirect, sau în beneficiul oricărei persoane sau entități fie (i) desemnată de, fie aflată sub autoritatea Consiliului de Securitate al ONU, conform Capitolului VII al Cartei Națiunilor Unite, inclusiv, în conformitate cu rezoluția 1267 (1999) și a rezoluțiilor ulterioare; sau (ii) desemnate de țara respectivă conform rezoluției 1373 (2001).

7. Sancțiuni financiare concentrate, legate de finanțarea proliferației *

Țările ar trebui să implementeze sancțiuni financiare concentrate pentru respectarea rezoluțiilor Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite privind prevenirea, combaterea și distrugerea proliferației armelor de distrugere în masă și a finanțării acestora. Aceste rezoluții impun statelor să blocheze, fără întârziere, fondurile sau alte active, și de a se asigura ca fondurile sau alte active nu sunt puse la dispoziția, direct sau indirect, sau în beneficiul oricărei persoane sau entități fie (i) desemnată de, fie aflată sub autoritatea Consiliului de Securitate al ONU, conform Capitolului VII al Cartei Națiunilor Unite.

8. Organizațiile non-profit *

Tările ar trebui să revizuiască adecvarea legilor și reglementărilor privind entitățile care pot fi utilizate în mod abuziv, pentru finanțarea terorismului. Organizațiile non-profit sunt în mod special vulnerabile, iar țările ar trebui să se asigure că acestea nu sunt utilizate, în mod abuziv:

- a) de organizațiile teroriste care se dau drept entități legitime;
- b) pentru a exploata entitățile legitime pentru finanțarea terorismului, inclusiv în scopul de a se sustrage măsurilor de blocare a activelor; și
- c) pentru a ascunde sau disimula deturnarea unor fonduri cu destinații licite către organizațiile teroriste.

D. MĂSURI PREVENTIVE

9. Legea instituțiilor financiare de păstrare a confidențialității

Țările ar trebui să se asigure că legile instituțiilor financiare privind păstrarea confidențialității nu împiedică implementarea Recomandărilor FATF.

IDENTIFICAREA CLIENȚILOR SI PĂSTRAREA ÎNREGISTRĂRILOR

10. Identificarea clienților*

Instituțiile financiare nu trebuie să deschidă conturi anonime sau conturi care în mod evident sunt pe nume fictive.

Instituțiile financiare trebuie să ia măsuri de identificare a clienților și verificare a identității acestora atunci când:

- i) inițiază relațiile de afaceri;
- ii) efectuează tranzacții ocazionale: (i) peste limita stabilită (15.000 USD/EURO); sau (ii) care sunt transferuri electronice, în condițiile prevăzute de Nota Interpretativă la Recomandarea 16;
- iii) există o suspiciune de spălare a banilor sau finanțare a terorismului; sau
- iv) instituția financiară are îndoieli cu privire la veridicitatea sau adecvarea datelor privind identificarea clienților obținute anterior.

Principiul potrivit căruia instituțiile financiare trebuie să întreprindă măsuri de CDD trebuie prevăzut în lege. Fiecare țară trebuie să stabilească cum impune obligațiile specifice de CDD, fie prin lege sau mijloace de punere în aplicare.

Măsurile de identificare a clienților (CDD) care trebuie luate sunt următoarele:

- (a) identificarea clienților și verificarea identității clienților utilizând drept surse de încredere documente, date sau informații.
- (b) identificarea beneficiarului real și luarea de măsuri rezonabile pentru verificarea identității beneficiarului real, în așa fel ca instituția financiară să cunoască cine este acest beneficiar real. Pentru persoanele juridice și aranjamentele respective, acestea ar trebui să includă luarea de către instituțiile financiare a acelor măsuri necesare pentru înțelegerea structurii de proprietate și de control a clientului.
- (c) Înțelegerea și, dacă e cazul, obținerea de informații privind scopul și natura intențională a relației de afaceri.
- (d) Identificarea continuă a clienților în cazul unei relații de afaceri și monitorizarea tranzacțiilor realizate pe parcursul acelei relații pentru a se asigura că tranzacțiile realizate sunt conforme cu ceea ce instituția cunoaște cu privire la client, activitatea și profilul de risc al acestuia, incluzând, acolo unde este necesar, sursa fondurilor.

Instituțiile financiare trebuie să aplice fiecare dintre măsurile de identificare a clienților de la paragrafele (a) până la (d) de mai sus, dar pot decide extinderea acestor măsuri utilizând abordarea pe bază de risc (RBA) în conformitate cu Notele Interpretative la această recomandare și la Recomandarea 1.

Instituțiile financiare trebuie să verifice identitatea clientului și a beneficiarului real, înainte sau în cursul stabilirii unei relații de afaceri sau efectuării tranzacțiilor pentru clienții ocazionali. Țările pot permite instituțiilor financiare completarea verificărilor, cât de urgent posibil, după stabilirea unei relații, acolo unde riscurile de spălare a banilor și finanțarea actelor de terorism sunt administrate în mod eficient, și acolo unde este necesar, să nu fie întrerupt cursul normal al tranzacției.

Acolo unde instituția financiară nu este în măsură să se conformeze paragrafelor (a) - (d) de mai sus (obiect al modificării adecvate a întinderii măsurilor luate în virtutea abordării pe bază de risc), aceasta nu ar trebui să deschidă contul, să inițieze relații comerciale sau să efectueze tranzacția, sau ar putea fi obligate să înceteze relația de afaceri, și trebuie să aibă în vedere întocmirea unui raport de tranzacții suspecte în legătura cu clientul.

Aceste cerințe trebuie să se aplice tuturor clienților noi, deși instituțiile financiare trebuie să aplice aceste Recomandări și clienților existenți, pe baza situației concrete și riscului, și ar trebui să realizeze identificarea clienților pe baza relațiilor existente, la momentul potrivit.

11. Păstrarea înregistrărilor

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să păstreze, pentru o perioadă de cel puțin cinci ani, toate înregistrările necesare privind atât tranzacțiile interne cât și cele internaționale, pentru a permite acestora să răspundă urgent la cererile de informații primite de la autoritățile competente. Asemenea înregistrări trebuie să fie suficiente, astfel încât să permită reconstituirea tranzacțiilor individuale (incluzând sume și tipuri de valută, dacă este cazul) astfel încât să furnizeze, dacă este necesar, dovezi pentru urmărirea penală a activităților infracționale.

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să păstreze toate înregistrările obținute prin aplicarea măsurilor de cunoaștere a clienților (de exemplu, copii sau înregistrări ale documentelor oficiale de identificare, cum ar fi: pașapoarte, cărți de identitate, carnet de conducere sau documente similare), fișe de cont sau corespondența comercială, inclusiv rezultatele oricărei analize efectuate (de exemplu solicitările pentru a stabili istoricul și scopul tranzacțiilor complexe, neobișnuit de mari), pentru o perioadă de cel puțin cinci ani după încheierea relației de afaceri sau după data tranzacției ocazionale.

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate, prin lege, să păstreze înregistrări ale tranzacțiilor și informațiilor obținute prin aplicarea măsurilor de cunoaștere a clientelei.

Informațiile privind identificarea clientului și înregistrările privind tranzacția trebuie să fie disponibile autorităților naționale competente, în conformitate cu sarcinile acestora.

MĂSURI SUPLIMENTARE PENTRU CLIENȚII ȘI ACTIVITĂȚILE SPECIFICE

12. Persoanele expuse politic*

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate ca, în legătură cu persoanele expuse politic (PEPs) (indiferent dacă este client sau beneficiar real), pe lângă măsurile de cunoaștere a clientelei aplicate în mod normal, să:

- (a) Dețină sisteme corespunzătoare de management al riscului pentru a determina dacă clientul sau beneficiarul real este o persoană expusă politic.
- (b) Obțină aprobarea conducerii pentru inițierea (sau continuarea, pentru clienții existenți) a acestui tip de relații de afaceri.
- (c) Adoptarea de măsuri rezonabile pentru stabilirea sursei de avere și a sursei fondurilor; și
- (d) Efectueze monitorizarea continuă relației de afaceri în curs.

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să ia măsuri rezonabile pentru a stabili dacă un client sau un beneficiar real este o PEP națională sau o persoană care este sau a fost însărcinată cu o funcție importantă de către o organizație internațională. În cazurile relațiilor

de afaceri de risc înalt cu astfel de persoane, instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să aplice măsurile prevăzute în paragrafele (b), (c) și (d).

Obligațiile pentru toate tipurile de PEP ar trebui să se aplice, de asemenea, și membrilor familiei sau asociaților apropiați ai acestor PEP.

13. Bănci corespondente*

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate, în ceea ce privește relațiile corespondente trans-frontaliere și altele similare, pe lângă luarea măsurilor normale de cunoaștere a clienților, să:

- (a) Obțină informații suficiente cu privire la instituția respondentă pentru a înțelege, pe deplin, natura afacerii acesteia și pentru a determina, pe baza informațiilor disponibile în mod public, reputația instituției și calitatea supravegherii, inclusiv dacă a făcut obiectul unei investigații pentru spălarea banilor sau finanțarea actelor de terorism sau al unei acțiuni de reglementare;
- (b) Evalueze controalele instituției respondente în domeniul CSB/CFT;
- (c) Obțină aprobarea conducerii anterior inițierii unor noi relații corespondente;
- (d) Înțeleagă în mod clar responsabilitățile ale fiecărei instituții; și
- (e) Cu privire la "plătibil prin conturi", fie satisfăcute că banca respondentă a luat măsuri de cunoaștere a clientelei privind clienții care au acces direct la conturile băncii corespondente, și că are posibilitatea de a furniza informații relevante privind identificarea clienților, la cererea băncii corespondente.

Instituțiilor financiare ar trebui să li se interzică să intre sau să continue o relație bancară corespondentă cu băncile fantomă. Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să se asigure că instituțiile respondente nu permit utilizarea conturilor lor de către băncile fantomă.

14. Serviciile de transfer de bani sau valori*

Fiecare țară trebuie să ia măsuri pentru a se asigura că persoanele fizice sau juridice, care oferă servicii de transmitere a banilor sau valorilor (MVTs), sunt autorizate sau înregistrate și fac obiectul sistemelor eficiente de monitorizare și asigurare a conformității cu măsurile relevante prevăzute în Recomandările FATF. Țările trebuie să ia măsuri pentru identificarea persoanelor fizice și juridice care oferă servicii de transfer de bani și valori, fără licență sau înregistrare, și să aplice sancțiuni adecvate.

Orice persoană fizică sau juridică care își desfășoară activitatea ca agent trebuie să fie licențiat sau înregistrat de o autoritate competentă, sau furnizorul de servicii de transfer de bani sau valori trebuie să păstreze o listă curentă cu agenții săi, accesibilă autorităților competente în țările în care furnizorul MVTs și agenții săi operează. Țările ar trebui să ia măsuri pentru a se asigura că furnizorii MVTs care folosesc agenți, îi includ în programele de CSB/CFT și îi monitorizează din punct de vedere al conformității la aceste programe.

15. Noi tehnologii

Țările și instituțiile financiare trebuie să identifice și să evalueze riscurile de spălare a banilor și finanțare a actelor de terorism care pot apărea în legătură cu (a) dezvoltarea de noi produse și noi practici de afaceri, inclusiv noi mecanisme de livrare, și (b) utilizarea de tehnologii noi sau în curs de dezvoltare, atât pentru produsele noi, cât și pentru cele preexistente. În cazul instituțiilor financiare, o astfel de evaluare a riscului trebuie să fie realizată anterior lansării de noi produse, practici de afaceri sau utilizare de tehnologii noi

sau în curs de dezvoltare. Aceștia ar trebui să întreprindă măsuri adecvate pentru administra și a reduce aceste riscuri.

16. Transferuri electronice*

Țările trebuie să se asigure că instituțiile financiare includ informațiile necesare și corecte privind ordonatorul și informațiile necesare și corecte privind beneficiarul transferurilor de fonduri și a mesajelor conexe, și că informațiile privind transferul de fonduri sau mesajul conexasat rămân stocate în sistemul (lanțul) de plăți.

Țările trebuie să ia măsuri pentru a se asigura ca instituțiile financiare monitorizează transferurile electronice în scopul detectării acelor unde lipsesc informațiile necesare privind ordonatorul și/sau beneficiarul și iau măsurile adecvate.

Țările trebuie să se asigure că, în contextul procesării transferurilor electronice, instituțiile financiare iau măsuri de blocare și trebuie să interzică efectuarea tranzacțiilor cu persoanele și entitățile desemnate, ca obligații prevăzute în rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, cum ar fi rezoluția 1267 (1999) și rezoluțiile ulterioare, și rezoluția 1373 (2001) privind prevenirea și combaterea terorismului și a finanțării actelor de terorism.

ÎNCREDERE, CONTROALE ȘI GRUPURI FINANCIARE

17. Recurgerea la terți*

Țările pot permite instituțiilor financiare să recurgă la terțe părți în vederea realizării elementelor (a) - (c) ale măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute în Recomandarea 10 sau să înceapă afaceri, cu condiția îndeplinirii criteriilor de mai jos. Acolo unde este permisă o astfel de utilizare a informațiilor anterioare, responsabilitatea finală pentru identificarea și verificarea clientului este a instituției financiare pe care recurge la o terță parte.

Criteriile care trebuie îndeplinite sunt, după cum urmează:

(a) O instituție financiară care recurge la o terță parte ar trebui să obțină informațiile necesare privind elementele (a) - (c) ale măsurilor de cunoaștere a clientelei prevăzute în Recomandarea 10.

(b) Instituțiile financiare trebuie să ia măsurile corespunzătoare necesare astfel încât, copii ale datelor de identificare și ale altor documente relevante privind cerințele de identificare ale clienților să fie puse la dispoziția terților, la cerere, fără întârziere.

(c) Instituția financiară trebuie să fie satisfăcută de modul în care o terță parte este reglementată, supravegheată și monitorizată și să se asigure că are în vigoare măsuri pentru conformarea la obligațiile de cunoaștere a clientelei și păstrarea înregistrărilor, în concordanță cu Recomandările 10 și 11.

(d) Atunci când determină în ce țări pot fi bazate terțele țări care respectă condițiile, țările ar trebui să aibă în vedere informațiile disponibile la nivelul riscului de țară.

Atunci când o instituție financiară recurge la o terță parte care este parte a aceluiași grup financiar, și (i) acel grup aplică măsuri de cunoaștere a clientelei și de păstrare a înregistrărilor, în conformitate cu Recomandările 10, 11 și 12, și programele de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului, în conformitate cu Recomandarea 18; și (ii) atunci când implementarea eficientă a acelor obligații de cunoaștere a clientelei și de păstrare a înregistrărilor și a programelor de CSB/CFT este supravegheată la nivel de grup de o autoritate competentă, autoritățile competente pot considera ca instituțiile financiare aplică măsurile prevăzute la (b) și (c) de mai sus, prin intermediul programului grupului, și pot

decide că (d) nu este o condiție necesară pentru a recurge atunci când riscul de țară mai înalt este diminuat adecvat, prin politicile de grup în domeniul CSB/CFT.

18. Controale interne și sucursale și filiale străine*

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să implementeze programe de combatere a spălării banilor și finanțării actelor de terorism. Grupurile financiare ar trebui să fie obligate să implementeze programe la nivel de grup de combatere a spălării banilor și finanțării actelor de terorism, inclusiv politici și proceduri pentru transmiterea informațiilor în cadrul grupului, în scopul CSB/CFT.

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să se asigure că, sucursalele și filialele deținute în mod majoritar plică măsurile de cunoaștere a clientelei, conforme obligațiilor din țara gazdă, care implementează Recomandările FATF, prin intermediul programelor grupului de combatere a spălării banilor și finanțării actelor de terorism.

19. Țările cu risc înalt *

Instituțiile financiare ar trebui să fie obligate să aplice măsuri întărite de cunoaștere a clientelei în cazul relațiilor de afaceri și tranzacțiilor cu persoanele fizice și juridice, din țări pentru care acest lucru este solicitat de FATF. Măsurile întărite de cunoaștere a clientelei aplicate trebuie să fie eficiente și adecvate riscurilor.

Țările ar trebui să fie capabile să aplice măsuri de contracarare adecvate, atunci când se solicită de către FATF. Țările ar trebui să fie capabile să aplice măsuri de contracarare independent de orice solicitare a FATF. Astfel de măsuri de contracarare trebuie să fie eficiente și adecvate riscurilor.

RAPORTAREA TRANZACȚIILOR SUSPECTE

20. Raportarea tranzacțiilor suspecte

Dacă o instituție financiară are suspiciuni sau indicii temeinice să suspecteze că fondurile reprezintă venituri obținute din activități infracționale, sau sunt legate de finanțarea terorismului, ar trebui să fie obligată, prin lege, să raporteze prompt suspiciunile sale către unitatea de informații financiare (FIU).

21. Dezvăluirea de informații către terți și confidențialitatea

Instituțiile financiare, directorii, funcționarii și angajații acestora trebuie:

- a) Sa fie protejați prin lege de răspunderea penală și civilă pentru încălcarea oricărei restricții privind dezvăluirea informațiilor, impusă prin contract sau prin intermediul oricărei prevederi legale, de reglementare sau administrative, dacă raportează, cu buna credință, FIU-ului suspiciunile pe care le au, chiar dacă nu au cunoscut exact care era activitatea infracțională, și indiferent dacă activitatea ilegală chiar a avut loc; și
- b) Sa li se interzică prin lege dezvăluirea faptului ca un raport de tranzacții suspecte (RTS) sau informații aferente acestuia au fost transmise FIU.

AFACERILE ȘI PROFESIUNILE NON-FINANCIARE DESEMNALE (DNFBP-uri)

22. DNFBP-uri: cunoașterea clientelei*

Măsurile de cunoaștere a clientelei și cerințele de păstrare a înregistrărilor prevăzute în Recomandările 10, 11, 12, 15 și 17, se aplică afacerilor și profesiunilor non-financiare desemnate (DNFBP-urilor) în următoarele situații:

- (a) Cazinouri – atunci când clientul se angajează în tranzacții financiare, egale sau mai mari decât limita stabilită a se aplica.
- (b) Agenți imobiliari – atunci când sunt implicați în tranzacții pentru clientul lor, privind achiziționarea sau vânzarea unui bun imobiliar.
- (c) Dealeri de metale și pietre prețioase - atunci când se angajează în orice tranzacție în numerar cu un client, în suma egală sau mai mare decât limita stabilită;
- (d) Avocați, notari, alte profesii juridice independente și contabili - atunci când pregătesc sau efectuează tranzacții pentru clienții lor privind următoarele activități:
 - Achiziționarea sau vânzarea de bunuri imobile;
 - Administrarea banilor, a titlurilor de valoare și a activelor clientului;
 - Administrarea conturilor bancare, de economii sau de valori mobiliare;
 - Organizarea contribuțiilor pentru crearea, operarea sau administrarea companiilor;
 - Crearea, operarea sau administrarea persoanelor juridice sau aranjamentelor, și cumpărarea și vânzarea de afaceri.
- (e) Trusturile și companiile furnizoare de servicii – atunci când pregătesc sau efectuează tranzacții pentru clienții lor privind următoarele activități:
 - Acționează ca agent de înființare a persoanelor juridice;
 - Acționează ca (sau aranjează pentru o altă persoană să acționeze ca) director sau secretar al unei companii, partener sau într-o poziție similară în legătură cu altă persoană juridică;
 - Oferirea unui sediu social, adresa a firmei sau adresă de corespondență sau administrativă pentru o companie, parteneriat sau orice alt tip de persoană juridică sau aranjament;
 - Acționează ca (sau aranjează pentru o altă persoană să acționeze ca) administrator/mandatar al unui fond fiduciar expres sau îndeplinește funcția echivalentă pentru o altă formă de aranjament juridic;
 - Acționează ca (sau aranjează pentru o altă persoană să acționeze ca) acționar nominalizat pentru o altă persoană.

23. DNFBP-uri: Alte măsuri*

Cerințele stabilite în Recomandările 18-21 se aplică tuturor afacerilor și profesiunilor non-financiare desemnate, în funcție de următoarele caracteristici:

- (a) Avocații, notarii, alte profesii juridice independente și contabilii trebuie să raporteze tranzacții suspecte atunci când, în numele sau pentru un client, aceștia se angajează într-o tranzacție financiară în legătură cu activitățile descrise în paragraful (d) al Recomandării 22. Țările sunt puternic încurajate să extindă cerința de raportare la restul activităților profesionale ale contabililor, inclusiv auditul.
- (b) Dealerii de metale și pietre prețioase trebuie să raporteze tranzacțiile suspecte atunci când se angajează în orice tranzacție în numerar cu un client, în sumă egală sau mai mare decât limita aplicată.
- (c) Trusturile și companiile furnizoare de servicii trebuie să raporteze tranzacțiile suspecte pentru un client atunci când, în numele sau pentru un client, se angajează într-o tranzacție în legătură cu activitățile prevăzute în paragraful (e) din Recomandarea 22.

E. TRANSPARENȚA ȘI BENEFICIARUL REAL A PERSOANELOR ȘI ARANJAMENTELOR JURIDICE

24. Transparența și beneficiarul real al persoanelor juridice*

Țările trebuie să ia măsuri pentru a preveni utilizarea persoanelor juridice pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului. Țările trebuie să se asigure că există informații adecvate, corecte și în timp util, cu privire la beneficiarul real și cel care controlează persoanele juridice, care pot fi obținute și accesate, în timp real de autoritățile competente. În special, țările care au persoane juridice care au posibilitatea de a emite acțiuni la purtător sau mandate de acțiuni la purtător, sau care permit acționari desemnați sau directori desemnați, trebuie să întreprindă măsuri eficiente pentru a se asigura ca nu sunt folosiți în mod abuziv pentru spălarea banilor sau finanțarea terorismului. Țările trebuie să ia măsuri pentru a facilita accesul la informațiile privind beneficiarul real sau la cel care controlează, de către instituțiile financiare sau DNFBP-urile cărora le revin cerințele prevăzute de Recomandările 10 și 22.

25. Transparența și beneficiarul real al aranjamentelor juridice*

Țările trebuie să ia măsuri pentru a preveni utilizarea persoanelor juridice pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului. Țările trebuie să se asigure că există informații adecvate, corecte și în timp util, cu privire la trusturi expres, inclusiv informații cu privire la fondator, administrator și beneficiari, care pot fi obținute sau accesate în timp util, de către autoritățile competente. Țările trebuie să ia măsuri pentru a facilita accesul la informațiile privind beneficiarul real sau la cel care controlează, de către instituțiile financiare sau DNFBP-urile cărora le revin cerințele prevăzute de Recomandările 10 și 22.

F. ATRIBUȚII ȘI RESPONSABILITĂȚI ALE AUTORITĂȚILOR COMPETENTE ȘI ALTE MĂSURI INSTITUȚIONALE

REGLEMENTARE ȘI SUPRAVEGHERE

26. Reglementarea și supravegherea instituțiilor financiare*

Țările trebuie să se asigure ca instituțiile financiare fac obiectul reglementărilor și al supravegherii adecvate și implementează efectiv Recomandările FATF. Autoritățile competente trebuie să ia măsurile necesare legislative sau de reglementare pentru a preveni deținerea, de către infractori sau asociații lor, a unor interese semnificative sau de control sau deținerea calității de beneficiar real sau a unei poziții de conducere în cadrul unei instituții financiare. Țările nu ar trebui să aprobe crearea sau continuarea operării cu băncile fictive.

Pentru instituțiile financiare, subiect al Principiilor Fundamentale, măsurile de reglementare și de supraveghere care se aplica în scop prudential și care, de asemenea, sunt relevante pentru spălarea banilor și finanțarea terorismului, trebuie aplicate într-o manieră asemănătoare în situațiile de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului. Aceasta ar trebui să includă aplicarea supravegherii consolidate de grup, în scopul CSB/CFT.

Alte instituții financiare ar trebui să fie autorizate sau înmatriculate și reglementate adecvat, și trebuie să fie supuse supravegherii sau monitorizării în scopul CSB/CFT, având în vedere riscul de spălarea banilor și finanțarea terorismului în acel sector. Ca o cerință minimă, instituțiile financiare care furnizează servicii de transfer de bani sau valori, sau schimb de bani, acestea trebuie autorizate sau înmatriculate și supuse sistemelor eficiente de

monitorizare și asigurare a respectării cerințelor naționale de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului.

27. Atribuțiile supraveghetorilor

Supraveghetorii ar trebui să aibă competențe adecvate pentru a supraveghea și monitoriza, și pentru a asigura conformitatea instituțiilor financiare la cerințele de combatere a spălării banilor și finanțării actelor de terorism, inclusiv autoritatea de a efectua inspecții. Aceștia ar trebui să fie autorizați să oblige la transmiterea oricărei informații de către instituțiile financiare care este relevantă pentru monitorizarea conformității, și să impună sancțiuni, în conformitate cu Recomandarea 35, pentru nerespectarea acestor cerințe. Supraveghetorii ar trebui să aibă competențe pentru a impune o serie de sancțiuni disciplinare și financiare, inclusiv competența de a retrage, restricționa sau suspenda licența instituției financiare, atunci când este cazul.

28. Reglementarea și supravegherea DNFBP-urilor

Afacerile și profesiunile non-financiare desemnate trebuie supuse măsurilor de reglementare și de supraveghere așa cum sunt stabilite mai jos:

a) Cazinourile trebuie supuse unui regim cuprinzător de reglementare și de supraveghere care să asigure ca acestea au implementat eficient măsurile necesare de CSB/CFT. Cel puțin:

- cazinourile trebuie să fie autorizate;
- autoritățile competente trebuie să ia măsurile necesare legislative sau de reglementare pentru a împiedica infractorii sau asociații acestora să dețină sau să fie beneficiarii reali ai unor interese semnificative sau de control, să dețină o funcție de conducere într-un cazinou, sau să fie operator al unui cazinou;
- autoritățile competente trebuie să se asigure de efectiva supraveghere a cazinourilor în ceea ce privește conformarea la cerințele de CSB/CFT.

b) Tarile trebuie să se asigure ca alte categorii de DNFBP-uri sunt supuse sistemelor eficiente de monitorizare și asigurare a conformității lor cu cerințele de combatere a spălării banilor și finanțării terorismului. Acestea trebuie realizate pe baza de expunere la risc. Aceasta poate fi realizată de (a) un supraveghetor sau (b) de un organism adecvat de auto-reglementare (SRB, cu condiția ca un astfel de organism să poată asigura ca membrii săi respecta obligațiile ce le revin pe linia combaterii spălării banilor și finanțării terorismului.

Supraveghetorul sau SRB trebuie, de asemenea (a) să întreprindă măsurile necesare pentru a împiedica infractorii sau asociații acestora să fie acreditați profesional, sau să dețină sau să fie beneficiarii reali ai unor interese semnificative sau de control, să dețină o funcție de conducere, de exemplu prin evaluarea persoanelor pe baza testului "fit and proper/competență și onorabilitate", și (b) să aibă sancțiuni eficiente, corespunzătoare și disuasive, în conformitate cu Recomandarea 35, disponibile în cazul nerespectării cerințelor de CSB/CFT.

OPERAȚIONALITATEA ȘI APLICAREA LEGII

29. Unitățile de Informații Financiare*

Tarile trebuie să înființeze o unitate de informații financiare (FIU) care să servească drept centru național pentru primirea și analiza: (a) a rapoartelor de tranzacții suspecte; și (b) a altor informații relevante pentru spălarea banilor, infracțiunile prediate conexe și finanțarea terorismului, și pentru diseminarea rezultatelor acestei analize. FIU-ul trebuie să aibă posibilitatea de a obține informații suplimentare de la entitățile raportoare și trebuie să aibă

acces, în timp util, la informații financiare, administrative și de aplicare a legii, necesare pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în mod adecvat.

30. Responsabilitățile autorităților de aplicare a legii și de investigație

Tările trebuie să se asigure că autoritățile desemnate de aplicare a legii au responsabilități în ceea ce privește investigațiile privind cazurile de spălare a banilor și finanțarea terorismului, în contextul politicilor naționale de CSB/CFT. Cel puțin, în toate cazurile privind infracțiunile generatoare de venituri importante, aceste autorități desemnate de aplicare a legii ar trebui să dezvolte o investigație financiară paralelă, proactivă, când cercetează spălarea banilor, infracțiunile predicat conexe și finanțarea actelor de terorism. Aceasta ar trebui să includă cazuri în care infracțiunea predicat se săvârșește înafara jurisdicției. Țările trebuie să se asigure că autoritățile competente au responsabilități pentru identificarea promptă, urmărirea și inițierea acțiunilor de blocare și sechestrare a proprietății care este sau poate deveni obiect al confiscării sau este suspectată ca reprezintă venit obținut în urma infracțiunii. Țările trebuie, de asemenea, să recurgă, atunci când este cazul, la grupuri multidisciplinare permanente sau temporare, specializate în investigațiile financiare sau privind activele. Țările trebuie să se asigure, atunci când este cazul, că au loc investigații în cooperarea cu autoritățile competente din alte țări.

31. Competențele autorităților de aplicare a legii și de investigație

Atunci când desfășoară investigații pentru infracțiuni de spălare a banilor, infracțiuni predicat conexe și infracțiuni de finanțarea actelor de terorism, autoritățile competente trebuie să poată obține accesul la toate documentele și informațiile necesare a fi folosite în acele investigații, în urmăriri penale și acțiuni care au legătura cu acestea. Aceasta trebuie să includă competențe pentru folosirea măsurilor asigurătorii de obținere a evidențelor deținute de instituțiile financiare, DNFBP-uri și alte persoane fizice și juridice, pentru detectarea de persoane și sedii, pentru luarea declarațiilor martorilor, și pentru sechestrarea și obținerea de dovezi.

Tările trebuie să se asigure că autoritățile competente care efectuează investigații au posibilitatea să utilizeze o serie largă de tehnici investigative potrivite pentru investigarea cazurilor de spălare a banilor, a infracțiunilor predicat conexe și finanțarea actelor de terorism. Aceste tehnici investigative includ: operațiunile sub acoperire, interceptarea comunicațiilor, accesarea sistemelor de computer și livrarea supravegheată. În plus, țările trebuie să aibă mecanisme eficiente pentru a identifica, în timp util, dacă persoanele fizice sau juridice dețin sau controlează conturi. Acestea ar trebui, de asemenea, să aibă mecanisme pentru a asigura că autoritățile competente au în funcțiune un procedeu de identificare a bunurilor fără notificarea prealabilă a proprietarului. Atunci când se investighează spălarea banilor, infracțiunile predicat conexe și finanțarea actelor de terorism, autoritățile competente trebuie să aibă posibilitatea de a solicita toate informațiile relevante deținute de FIU. cum ar fi utilizarea permanentă sau temporară de grupuri specializate în investigarea de active și investigații în colaborare cu autoritățile competente adecvate din alte țări.

32. Curierii de numerar*

Țările trebuie să aibă în vigoare măsuri pentru a detecta transportul transfrontalier fizic de numerar și instrumente negociabile la purtător, inclusiv un sistem de declarare și/sau dezvăluire.

Țările trebuie să asigure că autoritățile competente au autoritatea legală de a opri sau reține numerarul sau instrumentele negociabile la purtător care sunt suspecte a fi legate de finanțarea actelor de terorism, spălarea banilor sau de infracțiuni predicat conexe, sau care sunt declarate sau dezvăluite, în mod fals.

Țările trebuie să se asigure că există sancțiuni eficiente, corespunzătoare și disuasive pentru persoanele care fac declarații sau dezvăluiri false. În cazurile în care numerarul sau instrumentele negociabile la purtător sunt legate de finanțarea actelor de terorism, spălarea banilor sau de infracțiuni predicat conexe, țările trebuie, de asemenea, să adopte măsuri inclusiv de ordin legislativ conforme Recomandării 4, care permite confiscarea acestui numerar sau instrumente.

CERINȚE GENERALE

33. Statistici

Tările trebuie să păstreze statistici comprehensive privind aspectele relevante pentru eficacitatea și eficiența sistemelor lor de CSB/CFT. Acestea trebuie să cuprindă statistici referitoare la RTS-uri primite și transmise, la investigațiile financiare privind spălarea banilor și finanțarea terorismului, rechizitorii și condamnări; bunuri blocate, sechestrate și confiscate, și cu privire la asistența juridică reciprocă sau alte cereri de cooperare internațională.

34. Ghiduri și feedback

Autoritățile competente, supraveghetorii și SRB trebuie să elaboreze ghiduri și să furnizeze feedback care să ajute instituțiile financiare și activitățile economice ne-financiare și profesiunile desemnate, în aplicarea măsurilor naționale pentru combaterea spălării banilor și finanțării terorismului și, în special, în detectarea și raportarea tranzacțiilor suspecte.

SANCTIUNI

35. Sancțiuni

Țările trebuie să se asigure că există o serie de sancțiuni eficiente, corespunzătoare și disuasive, penale, civile sau administrative, aplicabile persoanelor fizice sau juridice prevăzute la Recomandarea 6, și 8-23, care nu respectă cerințele de CSB/CFT. Sancțiunile trebuie să fie aplicabile nu numai instituțiilor financiare și DNFBP-urilor, ci și directorilor lor și conducerii.

G. COOPERAREA INTERNAȚIONALĂ

36. Instrumente internaționale

Tările trebuie să ia măsuri imediate pentru a deveni parte și pentru a implementa în întregime Convenția de la Viena, 1988; Convenția de la Palermo, 2000; Convenția Națiunilor Unite împotriva Corupției, 2003; și Convenția Internațională a Națiunilor Unite privind reprimarea finanțării terorismului, 1999. Atunci când e cazul, țările sunt încurajate să ratifice și să implementeze alte convenții internaționale relevante, cum ar fi Convenția Consiliului Europei privind Criminalitatea Informatică, 2001; Convenția Inter-Americana împotriva terorismului, 2002 și convenția Consiliului Europei privind spălarea, depistarea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii și privind finanțarea terorismului, 2005.

37. Asistența juridică reciprocă

Țările trebuie să acorde în regim de urgență, constructiv și eficient cea mai largă gama posibilă de asistență juridică reciprocă în legătura cu investigațiile, rechizitoriile și a procedurilor conexe privind spălarea banilor, infracțiunile predicat și finanțarea terorismului. Țările trebuie să aibă un cadru legal adecvat pentru acordarea asistenței și, când este cazul, să aibă în vigoare tratate, acorduri sau alte mecanisme de consolidare a cooperării. În mod special, țările trebuie:

a. Să nu interzică sau să pună condiții restrictive nerezonabile sau excesive privind acordarea asistenței juridice reciproce.

b. Să se asigure ca există procedee clare și eficiente pentru prioritizarea și soluționarea, în timp util, a cererilor de asistență juridică reciprocă. Țările ar trebui să utilizeze o autoritate centrală sau un alt mecanism oficial creat, pentru transmiterea și soluționarea eficace a cererilor. Pentru monitorizarea procesării cererilor, trebuie păstrat un sistem de management al cazurilor.

c. Să nu refuze soluționarea unei cereri de asistență juridică reciprocă pentru unicul motiv ca infracțiunea implică și aspecte fiscale;

d. Să nu refuze soluționarea unei cereri de asistență juridică reciprocă pe motiv ca legea impune instituțiilor financiare să păstreze secretul sau confidențialitatea.

e. Să păstreze confidențialitatea cu privire la cererile de asistență juridică reciprocă pe care le primesc și la informațiile cuprinse în acestea, subiect al principiilor fundamentale din legea națională, în vederea protejării integrității investigației sau anchetei. Dacă țara solicitată nu poate respecta cerința privind confidențialitatea, trebuie să informeze prompt țara solicitantă.

Țările ar trebui să acorde asistență juridică reciprocă, fără a ține seama de absența dublei incriminări, dacă asistența nu implică acțiuni coercitive. Țările trebuie să analizeze luarea unor astfel de măsuri, dat fiind faptul că acestea pot fi necesare pentru a le putea permite să ofere o gama largă de asistență în absența dublei incriminări.

Atunci când este cerută dubla incriminare pentru acordarea asistenței juridice reciproce, această cerință ar trebui să fie considerată a fi satisfăcută indiferent dacă ambele țări plasează infracțiunea în aceeași categorie de infracțiuni sau definesc infracțiunea cu aceeași terminologie, dacă ambele țări incriminează conduita care sta la baza infracțiunii.

Țările trebuie să se asigure că, competențele și tehnicile investigative prevăzute de Recomandarea 31, și orice alte competențe și tehnici de investigare disponibile autorităților competente:

(a) toate acelea legate de obținerea, căutarea și sechestrarea de informații, documente sau probe (inclusiv înregistrări financiare) de la instituțiile financiare sau alte persoane, și luarea declarațiilor martorilor; și

(b) o serie largă de alte competențe și tehnici de investigare; sunt, de asemenea, disponibile pentru a fi utilizate în cazul răspunsurilor la cererile pentru asistență juridică reciprocă și, dacă sunt în concordanță cu cadrul lor legal intern, ca răspuns la cererile adresate direct, de către autoritățile competente judiciare sau de aplicare a legii ale partenerilor naționali.

Pentru a evita conflictele de jurisdicție, trebuie acordată atenție alegerii și aplicării mecanismelor pentru determinarea celui mai bun loc de desfășurare a urmăririi penale a acuzaților, în interesul aplicării legii, în cazurile care fac obiectul cercetării penale în mai multe țări.

Țările trebuie, atunci când întocmesc cereri de asistență juridică reciprocă, să depună toate eforturile pentru a furniza informații complete factuale și legale care vor permite soluționarea, în timp util, a cererilor, inclusiv orice urgență, și trebuie să transmită cererile utilizând mijloace rapide. Țările trebuie, din acest considerent, anterior transmiterii cererilor, să depună cele mai mari eforturi pentru a stabili cerințele legale și formalitățile pentru obținerea asistenței.

Autorităților responsabile pentru asistență juridică reciprocă (de exemplu Autoritatea Centrală) ar trebui să li se acorde resurse adecvate financiare, umane și tehnice. Țările trebuie să aibă în vigoare proceduri care să asigure că personalul unor astfel de autorități

păstrează standarde înalte profesionale, inclusiv standarde privind confidențialitatea și trebuie să aibă o integritate ridicată și să fie specializați corespunzător.

38. Asistența juridică reciprocă: blocare și confiscare*

Țările trebuie să se asigure că au competența de a întreprinde acțiuni rapide în răspuns la cererile țărilor străine, pentru identifica, bloca, sechestra și confisca bunurile spălat; veniturile obținute din spălarea banilor, infracțiunile predicat și finanțarea terorismului; instrumentele utilizate sau destinate utilizării în comiterea acestor infracțiuni; sau bunurile în valoare echivalentă. Această competență trebuie să includă posibilitatea de a răspunde la cererile făcute pe baza procedurilor de confiscare nebazate pe condamnare și a măsurilor asiguratorii, afară de cazul când acest lucru nu este conform cu principiile fundamentale ale legislației naționale. Țările trebuie, de asemenea, să aibă mecanisme eficiente pentru administrarea acestor bunuri, instrumente sau bunuri în valoare echivalentă, și aranjamente pentru coordonarea procedurilor de sechestrare și confiscare, care ar trebui să includă schimbul de bunuri confiscate.

39. Extrădarea

Țările trebuie să soluționeze fără întârziere, constructiv și eficient cererile de extrădare în legătură cu spălarea banilor și finanțarea terorismului. Țările trebuie să ia toate măsurile posibile pentru a se asigura că nu oferă adăposturi sigure pentru persoanele fizice acuzate de finanțarea terorismului, a actelor de terorism sau a organizațiilor teroriste. În special, țările trebuie:

- a. Să asigure că spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt infracțiuni susceptibile de extrădare;
- b. Să asigure că dețin proceduri clare și eficiente pentru soluționarea în timp util, a cererilor de extrădare, inclusiv prioritizare, dacă este cazul. Pentru monitorizarea procesării cererilor trebuie păstrat un sistem de management al cazurilor;
- c. Să nu impună condiții restrictive nejustificate sau excesive cu privire la soluționarea cererilor; și
- d. Să se asigure că au un cadru legal adecvat privind extrădarea.

Fiecare țară trebuie, fie să își extrădeze proprii săi cetățeni sau, dacă o țară nu face acest lucru, numai pe motive de naționalitate, acea țară trebuie, la cererea țării care solicită extrădarea, să transmită cazul, fără întârziere, autorităților sale competente în scopul cercetării infracțiunilor prevăzute în cerere. Acele autorități trebuie să ia decizii și să își desfășoare procedurile proprii în același mod ca în cazul oricărei alte infracțiuni cu caracter grav prevăzută de legislația națională a țării respective. Țările vizate trebuie să coopereze între ele, în special cu privire la aspectele procedurale și de probare, pentru a asigura eficiența acestor cercetări penale.

Atunci când este cerută dubla incriminare pentru extrădare, această cerință trebuie îndeplinită, indiferent dacă ambele țări plasează infracțiunea în aceeași categorie de infracțiuni sau definesc infracțiunea cu aceeași terminologie, dacă ambele țări incriminează conduita care sta la baza infracțiunii.

Conform principiilor fundamentale ale legii naționale, țările trebuie să aibă în vigoare mecanisme simplificate de extrădare cum ar fi permiterea transmiterii directe a cererilor de arestare provizorie între autoritățile competente, extrădând persoane numai pe baza mandatelor de arestare sau de judecare, sau introducând o extrădare simplificată a persoanelor care consimt că renunță la procedurile formale de extrădare. Autoritățile

responsabile cu extrădarea trebuie să aibă la dispoziție resurse financiare, umane și tehnice adecvate. Țările trebuie să aibă proceduri pentru a se asigura că personalul acestor autorități respectă standarde profesionale înalte, inclusiv standarde privind confidențialitatea și trebuie să aibă integritate deplină și să fie adecvat calificat.

40. Alte forme de cooperare*

Țările ar trebui să se asigure că autoritățile lor competente pot furniza, rapid, constructiv și eficient, cel mai înalt nivel de cooperare internațională în domeniul spălării banilor, a infracțiunilor prediater și a finanțării terorismului. Țările trebuie să asigure această cooperare, fie în mod spontan, fie la cerere, și trebuie să existe o bază legală pentru asigurarea cooperării. Țările trebuie să autorizeze autoritățile lor competente să utilizeze cele mai eficiente mijloace pentru a coopera. Dacă o autoritate competentă are nevoie de acorduri sau aranjamente bilaterale sau multilaterale, cum ar fi Memorandumul de Înțelegere (MOU), acestea trebuie negociate și semnate în timp util cu un număr cât mai mare de parteneri străini.

Autoritățile competente trebuie să utilizeze canale sau mecanisme clare pentru transmiterea eficientă și executarea cererilor de informații sau a altor tipuri de asistență. Autoritățile competente trebuie să aibă proceduri clare și eficiente pentru prioritizarea și executarea în timp a cererilor și pentru protejarea informațiilor primite.